

PSALMI XLIII. DISPOSITIO.

Deus vindex. Reduc ad aram.

CONTINETUR hic I. ardens precatio: ubi res petita est [1] vindicatio innocentis; judica, age causam meam contra gentem inhumanam. [2] ereptio e manibus viri dolosi ac iniqui: ibid. [3] defensio: cum sis robur meum, cur me abjecisti? vers. 2. [4] exhilaratio: cur atratus incedam hoste premente?

A ibid. [5] restitutio cultus sacri: ut lux veritasque Dei deducant me ad montem tuum sanctum &c. vers. 3. ut intersum festivitatis laudibusque solennibus: vers. 4.

II. Animosa sui ipsius conformatio ex priore Psalm. XLII, 6. 12.

PSALMUS XLIII.

EXPLICATIO VERSUS I.

שפטי judica me:) h. e. o juste iudex perpende demum aliquando iniquas adversariorum meorum calumnias afflictionesque, quibus me, ut perduellem, sanguinarium omniumque sceleratissimum, persequuntur; atque sic bonitate causae meae perspecta, instar justis iudicis, etiam ipsos opere hos meos oppressores puni ac profliga, me vero innocentem tuere.

ורכיב litiga litem meam:) i. e. instar justis ac fidelis advocati, aut instar iudicis benigni suscipe deserti patrocinium, age meam causam velut advocatus pauperum, cum alias misero mihi ac derelicto pereundum sit in causa etiam aequissima: profer tandem in lucem publicam hostium meorum dolos ac iniquitatem meamque innocentiam, &c. Vide de hac phrasi Psalm. xxxv, 1. Elegantem vero praebet ebraismum haec verbi cum verbali suo nomine constructio: litiga litem, de qua pag. 144. Reg. 3. gramm. Trostii.

מני propter gentem:) i. e. factiosam illam adversariorum meorum turbam, quae catervatim, instar gentis numerosae, adversus me pugnat litigatque. Particula (מ,) si verba haec, prout accentuum suadet positus, nectenda sunt cum praecedentibus, valebit (propter,) ut indicetur causa accelerandi iudicii, supina nempe ac propudiosa hostium plurimorum iniquitas. Si tamen cum Mollero incipiamus ab hac voce membrum verficuli alterum, pertinebit ad verbum מפל, valebitque A, ut in sequentibus, h. m. eripe me a gente non pia &c. Nolim tamen, temere accentuationem postponi. Nonnulli accipiunt de gente Philisthaeorum; verum convenientius exponemus de magna illa hostium e medio etiam Dei populo catervam, vel de Absalomi exercitu, a cuius persecutionibus se liberari David precatus est. Sic & Piscator propterea non putat intelligi posse Philisthaeos, quia vers. 3. David petit deduci in montem sanctum i. e. Zionem, qui tamen Saulis tempore nondum erat locus divini cultus. R. Salomo de Edom. Muus de Babyloniis; quorum captivitatem David in spiritu deprecatur.

לא חסד non benigna:) i. e. extreme immiserico corde, omnique prorsus compassione ac benignitate destituta. Hanc namque emphasin infert praeposita negatio, quae non solum removel id, cui praepositur, (v. g. omnem commiserationem,) sed & oppositi praesentiam involvit, ut h. l. immensam crudelitatem, injustitiam &c. Dicitur figura haec Litotes. Confer gramm. p. 157. n. 6. Vocem ipsam חסד beneficus, qui חסד gratiam exercet erga alios, item beneficiarius, qui

gratiam experitur aliorum, expendimus Psalm. XXX, 5.

אמר a viris:) collectivè nomen hoc ponitur pro viris multis, qui tamen omnes adeo in sua conspirabant malitia ac persecutione, ut viderentur esse vir unus. Alias in voce hac אמר includi etiam solet virtus masculina, praesertim si opponatur ei אדם homo, proprie terrestris ac plebejus. Atque sic & David hostes experiebatur Viros, h. e. robustos, in autoritate constitutos: &c. qualis erat Saul, Achitophel, Absalom, quos aliqui speciatim hic innui opinantur.

מרמה doli vel fraudis:) i. e. a viris fraudulentis, qui aliud verbis gestibusque simulat, aliud vero in corde machinatur, callideque, cum potest, exequitur; qui coram vult videri justus ac benevolus, absens vero nil nisi crudelia ac manifesta scelera perpetrat. Posterius substantivum adjectivi gerit vices, ceu Cohel. XII, 6: funis argenti i. e. argenteus: vers. 10. verba desiderii, i. e. desiderabilia Psalm. IX, 5. iudex justitiae, i. e. justus &c. Nomen ipsum descendit a רמה projecit: & in piel, circumveniendo aliquem precipitavit, deceptus: ac proin designatur astutia, clam aliquem circumveniens: cujusmodi מרמה fraude utebatur Jacob benedictionem eripiens, Genes. XXVII, 35: item filii Jacobi contra Sichemitas, cap. XXXIV, 13: & quali fraude vel proditione decipiebatur etiam Joram 2. Reg. IX, 23. Sic & alibi fraudulentia jungitur cum sanguinariâ crudelitate Psalm. V, 7. LV, 24. &c.

ועולה iniquitatis:) i. e. a viris iniquis, qui nullum aequi aut honesti apud se gerit aestimium, qui neque sacra, nec humana curat jura, imò omne ferme honestorum atque turpium, suppressit intra se discrimen. Nomen hoc עולה & עולה unde & germanorum Ubel videtur profectum, designat improbitatem, veritati ac justitiae oppositam, ubi quis ad flagitia manifesta scienter deflectit, Deuter. XXXII, 4. Ezech. III, 20. XVIII, 8. 24. XXXIII, 13. 15. Psalm. LIII, 2. Ac proinde & h. l. non designatur malitia connata, cunctisque mortalibus communis, sed enormis scelerum, quorumvis colluvies ac perversa pravitas.

חפץ eripias me:) futurum secundum ponitur pro primo, qualia praecesserunt. Ipsius verbi חפץ eripuit. vel evadere aliquem ex magno periculo fecit, significationem expendimus Pf. XVII, 13. & alibi.

EXPLICATIO VERSUS II.

אלוהי מעוזי DEUS fortitudinis meae:) h. e. in te omne meum semper collocavi robur, de cunctis meis viribus desperans, imò a te solo